

Tunnistetiedot poistettu

Käännös

C-219/20 – 1

Asia C-219/20

Ennakkoratkaisupyyntö

Jättämispäivä:

26.5.2020

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Landesverwaltungsgericht Steiermark (Itävalta)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

12.5.2020

Valittaja:

LM

Valituksen vastapuolena oleva viranomainen:

Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

[– –]

SEUT 267 artiklan nojalla

esitetty

ennakkoratkaisupyyntö

Pääasian oikeudenkäynnin osapuolet [– –]:

a) Valittaja: LM,

[– –] SK-91304 Kostolná-Záriečie

[– –]

b) vastapuolena oleva viranomainen:

Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld,

[– –] 8230 Hartberg

[– –] [alkup. s. 2]

c) muu osapuoli:

Österreichische Gesundheitskasse

Kompetenzzentrum LSDB

[– –] 1100 Wien

[– –]

Landesverwaltungsgericht Steiermark on tehnyt [– –] menettelyssä, joka koskee LM:n [– –] valitusta Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeldin (Hartberg-Fürstenfeldin hallintoalueen viranomainen) 12.3.2019 tekemästä rangaistusseuraamuksia sisältävästä hallintopäätöksestä, joka annettiin tiedoksi 20.2.2020, [– –] seuraavan

VÄLIPÄÄTÖKSEN

I. Euroopan unionin tuomioistuimelle esitetään SEUT 267 artiklan nojalla seuraava ennakkoratkaisukysymys:

1. **Onko Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklaa sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohtaa ja 47 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jossa säädetään pakottavasta viiden vuoden vanhentumisajasta, kun kyseessä on tuottamuksellinen rikkomus, joka käsitellään hallinnollisia rikkomuksia koskevassa menettelyssä?**

II. [– –] [hallintomenettelyyn liittyviä toteamuksia] [alkup. s. 3]

Perustelut

I.

Tosiseikat ja asian käsittelyn vaiheet:

Finanzpolizein veronkantoelimet tekivät 19.6.2016 noin klo 9.50 tarkastuksen osoitteessa 8271 Wagerberg [- -]. Siinä yhteydessä tavattiin neljä henkilöä, jotka olivat pinoamassa tiiliä.

Paikalla olleet henkilöt olivat slovakialaisen yrityksen GVAS s.r.o:n, jonka kotipaikka on [- -] 91304 Kostolná-Záriečie, lähetettyjä työntekijöitä. LM oli tarkastuksen ajankohtana GVAS s.r.o:n lakisääteinen edustaja.

Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld määräsi LM:lle Wiener Gebietskrankenkassen (Wienin alueen sairauskassa) rikosilmoituksen perusteella työ sopimuksia koskevan lainsäädännön mukauttamisesta annetun lain (Arbeitsvertragsrechts-Anpassungsgesetz, jäljempänä AVRAG) 7i §:n 5 momentissa tarkoitetun hallinnollisten säännösten rikkomisen vuoksi AVRAG:n 7i §:n 5 momentin nojalla, siinä muodossa kuin kyseinen säädös on julkaistuna BGBl. I nro 152/2015, yhteensä 6 600 euron seuraamukseen (sakko, kulut). Valittajaa syytettiin konkreettisesti siitä, että hän oli yrityksen GVAS s.r.o. vastuuhenkilönä osoitteessa 91304 Kostolná-Záriečie vastuussa siitä, että edellä mainitut neljä henkilöä oli otettu palvelukseen ajanjaksoksi 11.7.2016–21.7.2016 ilman että heille olisi suoritettu heille kuuluva palkka asianomaisten luokitteluperusteiden mukaisesti. Kaikki neljä työntekijää olivat pinonneet tiiliä ja suorittaneet muuraustöitä. Henkilöiden 1 ja 2 alipalkkaus oli 103,80 euroa eli 11,21 prosenttia, mistä syystä molempien osalta määrättiin 2 000 euron sakko (sakon muuntorangaistuksena 1 päivä). Henkilöiden 3 ja 4 alipalkkaus oli 77,65 euroa eli 9,07 prosenttia, mistä syystä LM:lle määrättiin näistä molemmista rikkomuksista 1 000 euroa tai sakon muuntorangaistuksena 16 tuntia.

Finanzpolizei teki tarkastuksen 19.6.2016. Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeldin rangaistusseuraamuksia sisältävä hallintopäätös annettiin valittajalle tiedoksi vasta 20.02.2020. [alkup. s. 4]

Tosiseikkojen kuvauksessa esitellyssä tapauksessa valittaja on slovakialaisen yhtiön vastuuhenkilö, jolle on määrätty vireillä olevassa hallinnollisia rikkomuksia koskevassa menettelyssä 6 600 euron suuruinen sakko (sakko, hallinnolliset kulut, muut kulut), koska hän oli epäiltynä neljästä AVRAG:n rikkomisesta, tai, mikäli sakkoa ei saataisi perityksi, ensimmäisestä kahdesta rikkomuksesta kummastakin 1 päivän/9 tunnin tai kolmannelta ja neljännestä rikkomuksesta 16 tunnin pituinen sakon muuntorangaistus. Tässä Landesverwaltungsgericht Steiermarkin käsittelyssä on sovellettava AVRAG:n 7i §:n 7 momentin säännöstä.

Syytteen kohteena olevassa menettelyssä on kyse tuottamuksellisista rikkomuksista ja hallinnollisia rikkomuksia koskevasta lainsäädännöstä.

Näistä seuraamuksista valitettiin määräajassa.

Tässä Landesverwaltungsgericht Steiermarkin oikeudenkäynnissä on siten sovellettava AVRAG:n 7i §:n 7 momentin säännöstä, siinä muodossa kuin

kyseinen säädös on julkaistuna BGBl. I nro 152/2015, jonka mukaan seuraamuksen määräämistä koskeva vanhentumisaika on viisi vuotta.

II.

Asian kannalta merkityksellinen lainsäädäntö on seuraava:

Unionin oikeussäännöt:

Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan sanamuoto on seuraava:

Oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin

1) Jokaisella on oikeus **kohtuullisen ajan kuluessa** oikeudenmukaiseen ja julkiseen oikeudenkäyntiin laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa silloin, kun päätetään hänen oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan tai häntä vastaan nostetusta rikossyytteestä. Päätös on annettava julkisesti, mutta lehdistöltä ja yleisöltä voidaan kieltää pääsy koko oikeudenkäyntiin tai osaan siitä demokraattisen yhteiskunnan moraalien, yleisen järjestyksen tai kansallisen turvallisuuden vuoksi [**alkup. s. 5**] nuorten henkilöiden etujen tai osapuolten yksityiselämän suojaamisen niin vaatiessa, tai siinä määrin kuin tuomioistuin harkitsee ehdottoman välttämättömäksi erityisolosuhteissa, joissa julkisuus loukkaisi oikeudenmukaisuutta.

2) Jokaista rikoksesta syytettyä on pidettävä syyttömänä, kunnes hänen syyllisyytensä on laillisesti näytetty toteen.

3) Jokaisella rikoksesta syytetyllä on seuraavat vähimmäisoikeudet:

a) oikeus saada viipymättä yksityiskohtainen tieto häneen kohdistettujen syytteiden sisällöstä ja perusteista hänen ymmärtämällään kielellä;

b) oikeus saada riittävästi aikaa ja edellytykset valmistella puolustustaan;

c) oikeus puolustautua henkilökohtaisesti tai itse valitsemansa oikeudenkäyntiavustajan välityksellä, ja jos hän ei pysty itse maksamaan saamastaan oikeusavusta, hänen on saatava se korvauksetta oikeudenmukaisuuden niin vaatiessa;

d) oikeus kuulustella tai kuulustuttaa todistajia, jotka kutsutaan todistamaan häntä vastaan, ja saada hänen puolestaan esiintyvät todistajat kutsutuiksi ja kuulustelluiksi samoissa olosuhteissa kuin häntä vastaan todistamaan kutsutut todistajat;

e) oikeus saada maksutta tulkin apua, jos hän ei ymmärrä tai puhu tuomioistuimessa käytettyä kieltä.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan (2000/C 364/01) 41 artiklan sanamuoto on seuraava:

Oikeus hyvään hallintoon

1) Jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja **kohtuullisessa ajassa**.

2) Tähän oikeuteen sisältyy erityisesti: jokaisen oikeus tulla kuulluksi ennen kuin häntä vastaan ryhdytään yksittäiseen toimenpiteeseen, joka vaikuttaa häneen epäedullisesti; jokaisen oikeus tutustua häntä koskeviin asiakirjoihin ottaen huomioon oikeutetun luottamuksellisuuden, salassapitovelvollisuuden ja liikesalaisuuden vaatimukset; hallintoelinten velvollisuus perustella päätöksensä. **[alkup. s. 6]**

3) Jokaisella on oikeus saada unionilta korvaus niistä vahingoista, joita unionin toimielimet tai sen henkilökuntaan kuuluvat ovat aiheuttaneet tehtäviään suorittaessaan, jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteisten yleisten periaatteiden mukaisesti.

4) Jokainen voi ottaa yhteyttä unionin toimielimiin jollakin perussopimusten kielistä, ja hänen on saatava vastaus samalla kielellä.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan (2000/C 364/01) 47 artiklan toisen kohdan sanamuoto on seuraava:

Oikeus tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen

--

Jokaisella on oikeus **kohtuullisen ajan kuluessa** oikeudenmukaiseen ja julkiseen oikeudenkäyntiin riippumattomassa ja puolueettomassa tuomioistuimessa, joka on etukäteen laillisesti perustettu. Jokaisella on oltava mahdollisuus saada neuvoja ja antaa toisen henkilön puolustaa ja edustaa itseään.

Kansallinen lainsäädäntö:

AVRAG:n 7i §:ssä, siinä muodossa kuin kyseinen säädös on julkaistuna BGBl. I nro 459/1993 ja muutettuna BGBl. I nro 152/2015, säädetään seuraavaa:

Seuraamuksia koskevat säännökset

§ 7i. 1) Se, joka 7d §:n 1 momentin tai 7f §:n 1 momentin 3 kohdan vastaisesti ei toimita vaadittavia asiakirjoja, syyllistyy hallinnolliseen rikkomukseen, ja aluehallintoviranomaisten on määrättävä asianomaiselle seuraamukseksi 500–5000 euron suuruinen sakko ja uusintatapauksessa 1 000–10 000 euron suuruinen

sakko työntekijää kohti. Vastaava seuraamus on määrättävä sille, joka 7g §:n 2 momentin tai 7h§:n 2 momentin vastaisesti ei toimita asiakirjoja.

2) Se, joka 7f §:n 1 momentin vastaisesti epää pääsyn tuotantolaitoksiin, toimitiloihin ja muilla paikkakunnilla sijaitseville työmaille ja -tiloihin sekä työntekijöiden oleskelutiloihin ja tutustumisen niihin tai kieltäytyy tietojen antamisesta taikka muulla tavoin vaikeuttaa valvontaa tai estää sen, syyllistyy hallinnolliseen rikkomukseen, ja [alkup. s. 7] aluehallintoviranomaisten on määrättävä asianomaiselle seuraamukseksi 1 000–10 000 euron suuruinen sakko ja uusintatapauksessa 2 000–20 000 euron suuruinen sakko.

2a) Se, joka kieltäytyy antamasta 7b §:n 5 momentissa ja 7d §:ssä tarkoitettuja asiakirjoja tarkastettavaksi, syyllistyy hallinnolliseen rikkomukseen, ja aluehallintoviranomaisten on määrättävä asianomaiselle seuraamukseksi 1 000–10 000 euron suuruinen sakko ja uusintatapauksessa 2 000–20 000 euron suuruinen sakko työntekijää kohti.

3) Samanlainen seuraamus on määrättävä 2a momentin mukaisesti, jos työnantaja 7g §:n 2 momentin vastaisesti kieltäytyy antamasta asiakirjoja tarkastettavaksi.

4) Jos

1. 7 §:n, 7a §:n 1 momentissa tai 7b §:n 1 ja 9 momentissa tarkoitettu työnantaja 7d §:n vastaisesti ei pidä palkka-asiakirjoja saatavilla tai
2. työvoiman välittäjä rajat ylittävän tilapäisen työvoiman välityksen yhteydessä 7d §:n 2 momentin vastaisesti ei todistettavasti toimita palkka-asiakirjoja työnantajien saataville tai
3. työnantaja rajat ylittävän tilapäisen työvoiman välityksen yhteydessä 7d §:n 2 momentin vastaisesti ei pidä palkka-asiakirjoja saatavilla,

se syyllistyy hallinnolliseen rikkomukseen, ja aluehallintoviranomaisen on määrättävä sille 1 000–10 000 euron ja uusintatapauksessa 2 000–20 000 euron suuruinen sakko työntekijää kohti, ja jos työntekijöitä on enemmän kuin kolme, 2 000–20 000 euron ja uusintatapauksessa 4 000–50 000 euron suuruinen sakko työntekijää kohti.

5) Se, joka ottaa tai on ottanut työnantajana palvelukseen työntekijän suorittamatta hänelle vähintään lain, asetuksen tai työehtosopimuksen mukaista palkkaa sovellettavien luokitteluperusteiden mukaisesti, ASVG:n 49 §:n 3 momentissa mainittuja palkan osia lukuun ottamatta, syyllistyy hallinnolliseen rikkomukseen, ja aluehallintoviranomaisten on määrättävä siitä seuraamukseksi sakko. Kun kyseessä on alipalkkaus, joka kattaa yhtäjaksoisesti useita palkanmaksujaksoja, kyseessä on yksittäinen

hallinnollinen rikkomus. Kun kyseessä ovat yrityssopimukseen tai työ sopimukseen perustuvat ylimaksut, lain, asetuksen tai työehtosopimuksen perusteella suoritettavat palkan osat on vähennettävä mahdollisista alipalkkauksista kunkin palkanmaksujakson aikana. Kun kyseessä ovat 7g §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainituille työntekijöille maksettavat erityiset suoritukset [alkup. s. 8], kyseessä on ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu hallinnollinen rikkomus vain silloin, jos työnantaja ei maksa erityisiä suorituksia osittainkaan kyseisen kalenterivuoden 31. päivään joulukuuta mennessä. Jos alipalkkaus koskee enintään kolmea työntekijää, sakko on 1 000–10 000 euroa ja uusintatapauksessa 2 000–20 000 euroa työntekijää kohti, ja jos työntekijöitä on enemmän kuin kolme, sakko on 2 000–20 000 euroa ja uusintatapauksessa 4 000–50 000 euroa työntekijää kohti.

5a) Teko ei ole edellä 5 momentissa tarkoitetulla tavalla rangaistava, jos työnantaja ennen 7f–7 h §:ssä tarkoitetun toimivaltaisen laitoksen suorittamaa perintää suorittaa todistettavasti työntekijälle tosiasiallisesti suoritettua ja työntekijälle Itävallan oikeussääntöjen mukaisesti kuuluvan palkan välisen erotuksen.

6) Mikäli aluehallintoviranomainen toteaa, että

1. työnantaja on todistettavasti suorittanut työntekijälle tosiasiallisesti suoritettua ja työntekijälle Itävallan oikeussääntöjen mukaisesti kuuluvan palkan välisen erotuksen viranomaisen vahvistamassa määräajassa, ja

2. edellä 5 momentin 1 kohdassa mainitun sovellettavan palkan alitus on sovellettavien luokitteluperusteiden mukaan vähäinen tai

3. työnantajan tai sen ulkoiseen edustukseen toimivaltaisen edustajan (hallinnollisista rikkomuksista annetun lain (Verwaltungsstrafgesetz, jäljempänä VStG) 9 §:n 1 momentti) tai vastuullisen toimeksiannon saajan (VStG:n 9 §:n 2 ja 3 momentti) syyllisyys ei ylitä vähäistä huolimattomuutta,

sen on jätettävä seuraamus määräämättä. Samoin seuraamuksen määräämisestä on luovuttava, jos työnantaja on todistettavasti suorittanut työntekijälle tosiasiallisesti suoritettua ja työntekijälle Itävallan oikeussääntöjen mukaisesti kuuluvan palkan välisen erotuksen ennen aluehallintoviranomaisen suorittamaa perintää ja muut ensimmäisen virkkeen mukaiset edellytykset täyttyvät. VStG:n 45 §:n 1 momentin 4 kohtaa ja viimeistä virkettä ei sovelleta 5 momentin mukaisesta hallinnollisista rikkomusta koskevassa menettelyssä. Jos työnantaja osoittaa aluehallintoviranomaisessa suorittaneensa työntekijälle tosiasiallisesti suoritettua ja työntekijälle Itävallan oikeussääntöjen mukaisesti kuuluvan palkan välisen erotuksen [**alkup. s. 9**], tämä on otettava huomioon seuraamusta vähentävänä tekijänä seuraamusta mitattaessa.

7) Syytteen nostamista koskeva vanhentumisaika (VStG:n 31 §:n 1 momentti) on kolme vuotta palkan erääntymisestä. Kun kyseessä on alipalkkaus, joka kattaa

yhtäjaksoisesti useita palkanmaksujaksoja, ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettu syytteen nostamista koskeva vanhentumisaika alkaa kulua alipalkkauksen viimeistä palkanmaksujaksoa koskevan palkan erääntymisestä. **Seuraamusten määräämistä koskeva vanhentumisaika (VStG:n 31 §:n 2 momentti) on näissä tapauksissa viisi vuotta.** Erityisten suoritusten osalta kahden ensimmäisen virkkeen mukaiset määräajat alkavat kulua kyseisen kalenterivuoden lopusta (5 momentin kolmas virke).

7a) Mikäli työnantaja suorittaa jälkikäteen lain, asetuksen tai työehtosopimuksen mukaisen palkan 5 momentissa tarkoitettun alipalkkauksen ajanjaksolta, VStG:n 31 §:n 1 ja 2 momentin mukaisten määräaikaisten kesto on yksi vuosi (syytteen nostamista koskeva vanhentuminen) tai kolme vuotta (seuraamusten määräämistä koskeva vanhentuminen), ellei asia vanhene 7 momentin nojalla aikaisemmin; määräaika alkaa kulua jälkikäteen suoritettusta maksusta.

8) Asianosaisen asema hallinnollista seuraamusta koskevassa menettelyssä on

1. 1 momentin ensimmäisen virkkeen sekä 2 ja 4 momentin ja 7b §:n 8 momentin mukaan maksuviranomaisilla, 5 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, luettuna 7e §:n kanssa, työkykyä arvioivalla keskuksella (Kompetenzzentrum LSDB),
2. 5 momentin mukaan, luettuna yhdessä 7g §:n kanssa, ja 1 momentin toisen virkkeen ja 3 momentin tapauksissa taholla, joka on toimivaltainen suorittamaan korvauksia sairausvakuutuksesta,
3. 1, 2a, 4 ja 5 momentin sekä 7b §:n 8 momentin mukaan, luettuna yhdessä 7h §:n kanssa, rakennusalan työntekijöiden loma- ja irtisanomiskorvauskassalla (Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungskasse),

vaikka ilmoitusta eivät ole tehneet 1–3 alakohdassa mainitut laitokset. Nämä voivat valittaa hallintoviranomaisen päätöksestä Verwaltungsgerichtiin ja tehdä Verwaltungsgerichtin tuomiosta tai päätöksestä Revision-valituksen Verwaltungsgerichtshofiin.

(9) Kun kyseessä on rajatylittävä työvoiman lähettäminen tai välittäminen, hallinnollisen virheen katsotaan tapahtuneen sen aluehallintoviranomaisen piirissä, jossa sijaitsee Itävaltaan lähetetyn tai välitetyn työntekijän työ(panos)paikka, ja vaihtuvien työ(panos)paikkojen tapauksessa tarkastuspaikassa. **[alkup. s. 10] [alkup. s. 10]**

(10) Arvioitaessa sitä, onko kyseessä tässä liittovaltion laissa tarkoitettu työsuhte, ratkaisevaa on tosiasiallinen rahamääräinen palkka eikä tilanteen ulkoinen ilmenemismuoto.

III.

Landesverwaltungsgericht Steiermarkin epävarmuus AVRAG:n 7i §:n 7 momentin yhteensopivuudesta unionin oikeuden kanssa merkitsee sitä, että sen on esitettävä ennakkoratkaisupyynnö Euroopan unionin tuomioistuimelle.

[– –] [Ennakkoratkaisupyynnön perusteltavuutta koskevia toteamuksia]

Hallinnolliset tai rikosoikeudelliset toimenpiteet eivät saa lähtökohtaisesti ylittää sitä, mikä on tarpeen tavoiteltavien päämäärien saavuttamiseksi, eikä seuraamus saa olla rikkomuksen vakavuuteen nähden niin suhteeton, että se muodostuu esteeksi perustamissopimuksessa vahvistetuille vapauksille. Kansallisen tuomioistuimen on joka tapauksessa arvioitava edellä mainitut seikat huomioon ottaen, ovatko kansallisen lainsäädännön mukaiset seuraamukset oikeasuhteisia (unionin tuomioistuimen tuomio Ntioni Anonymi Etaireia Emporias, C-430/05, EU:C:2007:410, 54 kohta).

Unionin tuomioistuin on lisäksi katsonut, ettei suhteellisuusperiaate velvoita jäsenvaltioita ainoastaan silloin, kun nämä määrittävät rikkomisen tunnusmerkistöä ja seuraamusmaksujen määrää koskevia sääntöjä, vaan myös silloin, kun nämä arvioivat, mitä seikkoja voidaan ottaa huomioon seuraamusmaksun määrää vahvistettaessa (vrt. tuomio Euro-Team Kft, C-497/15 ja C-498/15, EU:C:2017:229, 42 ja 43 kohta, ja tuomio EL-EM-2001, C-501/14, EU:C:2016:777, 41 kohta). [alkup. s. 11]

Unionin tuomioistuin esittää niin ikään oikeuskäytännössään, että seuraamusten on ankaruudeltaan oltava oikeassa suhteessa niillä rangaistavien loukkausten vakavuuteen nähden, ja niillä on erityisesti varmistettava todellinen varoittava vaikutus (vrt. tuomio Asociatia Accept, C-81/12, EU:C:2013:275, 63 kohta; tuomio komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, C-383/92, 42 kohta). Samalla on kuitenkin noudatettava yleistä suhteellisuusperiaatetta (vrt. tuomio Asociatia Accept, C-81/12, EU:C:2013:275, 63 kohta; tuomio Lindqvist, C-101/01, EU:C:2003:596, 87 ja 88 kohta; tuomio Ntioni Anonymi Etaireia Emporias, C-430/05, EU:C:2007:410, 53 kohta; tuomio Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, 50 kohta, ja tuomio Le Credit Lyonnais SA, C-565/12, EU:C:2014:190, 45 kohta).

Kansallisten oikeussääntöjen mukaan alipalkkaustapauksissa seuraamusten määräämistä koskeva vanhentumisaika on viisi vuotta. Nyt käsiteltävässä asiassa seuraamuksen vahvistaminen johtaisi siihen, että valittajan pitäisi maksaa 6 600 euron suuruinen sakko kahdesta alipalkkaustapauksesta, joiden suuruus on 103,80 euroa tai 11,21 prosenttia, ja kahdesta alipalkkaustapauksesta, joiden suuruus on 77,65 euroa tai 9,07 prosenttia, vaikka nämä kaikki ovat tapahtuneet jo vuonna 2016.

Seuraamukset eivät ole erityisen ankaria. On kuitenkin kyseenalaista, miten syytetty voisi puolustaa asianmukaisella tavalla tuottamuksellista vähäistä rikkomustaan tuomioistuimessa lähes 5 vuotta jälkikäteen.

Asianmukaisen määräajan tarkoituksena on rikosoikeudellisen syytteen yhteydessä viime kädessä muun muassa se, että syytetty voi puolustautua mahdollisimman hyvin. Jos todisteet ovat hävinneet tai todistajia ei ole enää saatavissa tai nämä eivät yksinkertaisesti enää kykene muistamaan tilannetta näin pitkän ajan kuluttua, syylliselle tai syytetylle aiheutuu huomattavaa haittaa, jota erityisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklalla ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan 2 kohdalla pyritään välttämään.

Koska Itävallan lainsäätäjät on valinnut tuottamukselliselle rikkomukselle hallinnollisia rikkomuksia koskevassa lainsäädännössä erityisen pitkän 5 vuoden vanhentumisajan, ensisijaisesti sovellettavaa unionin oikeutta on ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mielestä mahdollisesti rikottu. [alkup. s. 12]

IV.

[– –] [Oikeutta ennakkoratkaisupyyntöön esittämiseen koskevia lausumia]

[– –]